

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner

SSN Marta Romańska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa E. Spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością we W.
przeciwko P. G.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 8 kwietnia 2011 r.,
zażalenia pozwanego
na postanowienie Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 26 listopada 2010 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie i przekazuje wniosek
o uzupełnienie wyroku o rozstrzygnięciu o kosztach Sądowi
Okręgowemu w Ł. do ponownego rozpoznania.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z 26 listopada 2010 r. Sąd Okręgowy w Ł. oddalił wniosek powódki o uzupełnienie wyroku tego Sądu z 29 października 2010 r., co do rozstrzygnięcia o kosztach postępowania odwoławczego, bowiem uznał, że powódka nie złożyła skutecznie wniosku o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania. Wniosek taki został przez powódkę zgłoszony w odpowiedzi na apelację, która została zwrócona z uwagi na braki formalne. Do ponownego złożenia tego pisma doszło po upływie terminu określonego w art. 372 k.p.c., a zatem było ono bezskuteczne, również w zakresie wniosku o zasądzenie kosztów postępowania.

W zażaleniu na postanowienie z 26 listopada 2010 r. powódka zarzuciła, że zostało ono wydane z naruszeniem: art. 372 k.p.c., art. 316 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oraz art. 217 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 233 § 1 k.p.c., a także art. 351 § 1 k.p.c., przez bezpodstawne przyjęcie w okolicznościach sprawy, że pismo wniesione po ustawowym terminie dla odpowiedzi na apelację powinno być traktowane jak odpowiedź na apelację, nie zaś jak zwykle pismo złożone w toku postępowania, wywierające skutek w zakresie wniosku o przyznanie kosztów postępowania. Skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia przez zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania apelacyjnego oraz przyznanie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

Wniosek o przyznanie kosztów postępowania, o którym mowa w art. 109 § 1 zd. 1 k.p.c., powinien zostać złożony do zamknięcia rozprawy bezpośrednio poprzedzającej wydanie orzeczenia. Ustawa nie zastrzega dla niego dodatkowych wymagań formalnych, a zatem może być złożony zarówno w dowolnym piśmie procesowym, jak również ustnie do protokołu rozprawy. Odpowiedź na apelację, złożona stosownie do art. 372 k.p.c. jest pismem, w którym strona może zawrzeć ten wniosek, co nie wyklucza możliwości zgłoszenia wniosku o zasądzenie kosztów również w inny sposób. Należy też zauważyć, że ustawowy termin do wniesienia

odpowiedzi na apelację nie wyklucza wniesienia po jego upływie innych pism prezentujących stanowisko strony w sprawie czy, prezentowania przez nią swoich racji ustnie, na rozprawie. W konsekwencji, pismo odpowiadające treścią odpowiedzi na apelację, wniesione po terminie określonym w art. 372 k.p.c., powinno być traktowane jak zwykłe pismo złożone w toku postępowania, zaś zawarty w nim wniosek o przyznanie kosztów postępowania czyni zadość wymaganiom art. 109 § 1 zd. 1 k.p.c.

Ponieważ zaskarżone postanowienie wydane zostało z naruszeniem przepisów prawa procesowego, z uwagi na treść art. 398¹⁶ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. nie zachodzą przesłanki do orzeczenia co do istoty sprawy.

Z tych powodów, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzeczono jak w postanowieniu, pozostawiając Sądowi Okręgowemu rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego (art. 108 § 2 k.p.c.).